

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomantka: Ludmila Čáblková

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita, PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **ČJ - HV se**

zaměřením a vzdělávání

Datum odevzdání posudku: 19. 5. 2017

Vedoucí práce:

doc. PhDr. Martin Horyna, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Významné hudební osobnosti Vysočiny v současném hudebním životě regionu

Ve své bakalářské práci Ludmila Čáblková nejprve přináší krátké medailony čtyř hudebně významných rodáků z Vysočiny (Františka Drdly, bratrů Pavla a Antonína Vranických a Otakara Šína), ve druhé části se pak zabývá současným ohlasem jejich tvorby v tomto regionu.

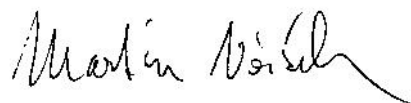
Zmíněné úvodní portréty daných osobností jsou zcela logicky kompilací z dostupné literatury, s potěšením však zároveň dodávám, že kompilací obstojně zvládnutou: Jednotlivé kapitoly mají přehlednou strukturu, autorka zachází se zdroji korektně a ostatně, jak sama v závěru práce naznačuje, smysl této úvodní části spočívá i v rozšíření jejích vlastních znalostí. Až na výjimky se nedopouští vyložených věcných chyb, následující poznámky považuji za spíše okrajové: Na s. 13 se objevuje formulačně velmi nešťastná věta *“V té době [míněna 80. léta 19. století] byla Vídeň centrem hudebního života, kde pobývala řada významných hudebníků, jmenovitě Jan Křtitel Vaňhal, oba bratři Vraničtí či Leopold Koželuh.“* Za špatně pochopenou informaci pokládám tvrzení, že *„přibližně 22 symfonií [Pavla Vranického] bylo policií zakázaných z důvodu politické provokace“*. Spíše úsměvným dokladem nekritického přístupu ke starší literatuře jsou některá počestnělá jména (Antonín Bruckner, František Krenn,...). Nepochybně sympatická je autorčina snaha představit drtivou většinu průběžně zmiňovaných osobností krátkými podčarovými poznámkami, některá z těchto představení však přece jen považuji za nadbytečná (alespoň tedy doufám, že případný čtenář bakalářské práce je předem obeznámen s tím, kdo byl Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Ludwig van Beethoven či Johann Wolfgang Goethe). Namísto toho by snad bylo prospěšnější alespoň krátce charakterizovat vídeňské spolky, jež Františku Drdlovi zprostředkovávaly vystoupení na přelomu 19. a 20. století, nebo alespoň zmínit, jaký orchestr vlastně Pavel Vranický ve Vídni vedl.

Druhou část své práce Ludmila Čáblková označuje za důležitější. Jednak zde výčtově zmiňuje současné akce či muzejní expozice, které se ke zmíněným osobnostem hlásí. Za druhé pak zkoumá obecné povědomí o těchto autorech pomocí dotazníkového šetření. Hodnotu tohoto výzkumu shledávám především v tom, že si autorka obdobný způsob zjišťování informací vyzkoušela, jinak by zde z metodologického hlediska bylo možné vznést poměrně podstatné námitky: Například, i když výzkum pracuje s poměrně úctyhodným vzorkem padesáti respondentů v každém rodišti dané osobnosti, nikde není naznačeno, jak byl tento vzorek vybrán (právě tato okolnost může přitom výsledek naprosto zásadně ovlivnit). Zjištěná data navíc autorka prakticky nijak nevyhodnocuje (zajímavý by byl například vztah věku respondentů k jejich povědomí o slavných hudebních rodácích).

Z formálního hlediska považuji práci za poměrně kvalitní, stylistické či pravopisné chyby se v textu objevují spíše výjimečně (patří k nim občasné přesunutí mezer mezi znaky, zejména v zápisu cizojazyčných vlastních jmen).

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**

podpis recenzenta práce

V Českých Budějovicích dne 19. 5. 2017

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

